

ringen: Tag det nu roligt, venner, du tabte valget. Eller til oppositionen: Tag det nu roligt, du vandt ikke. Jeg vil meget gerne arbejde videre med fru Pia Christmas-Møller om at få forbedret det. Det kan vi jo gøre uden for salen, for vi kan jo ikke gøre det her i salen. De benspænd, der har været talt om, må jo ikke finde sted. Det må vi se på.

Ellers synes jeg, at der også er andre ting af væsentlighed, der er trukket frem. Jeg tror, det var hr. Kamal Qureshi, som kom med et ganske interessant og dækkende udtryk, et af dem i hvert fald; hr. Qureshi sagde, at dette var en gensidig indblandingsmulighed. Det er faktisk et meget rigtigt udtryk. OSCE er jo simpelt hen lavet for at legitimere en gensidig indblandingsmulighed. Man må finde sig i, at de andre kommer og kigger en i kortene: om man har den rigtige lovgivning, og om man har den rigtige indstilling. For det er jo mere en moralsk forsamling – den har jo ikke nogen magtmidler – både på ministerniveau og på parlamentarikerniveau og embedsmandsniveau, som kan sige: I lever ikke op til det. Og så kan man altså få en kritik.

Det er jo væsentligt at øge bevidstheden, og det er derfor, parlamentarikerne er så vigtige. De kan jo netop med deres møder øge bevidstheden hos hinanden ligesom i Europarådet; det er jo også meningen med Europarådet. Det her er bare bredere, fordi det går helt til Vladivostok. Bevidstheden øges, således at man i forbindelse med menneskehandel f.eks. opdager: Hør, det har vi egentlig ikke nogen love imod; måske skulle vi se lidt nærmere på det. Og så kommer man i gang med en lovgivning, som fremmer det. Så man løfter hele tiden niveauet. Det synes jeg er rigtigt. Lige med hensyn til menneskehandel har vi jo altså en særlig repræsentant for formandskabet mod menneskehandel, som flytter med hvert formandskab.

Jeg synes også, det var vigtigt – det viste sig jo i sommer i august måned – at vi havde OSCE, da den russiske invasion kom. OSCE meldte sig straks klar med observatører, men så kom jo striden om, hvilke lande der blev accepteret som observatører.

Jeg kan sige, at jeg blev ringet op af formandskabet og spurgt, om vi kunne stille nogle politiobservatører, og jeg tror, at jeg 20 minutter efter ringede tilbage til Alexander Stubb og sagde: Vi er klar. Så hurtigt reagerede Justitsministeriet. Det var et fornemt samarbejde, der var dér. Norge, Sverige, Danmark og Finland stillede med det samme med det antal, der blev bedt om. Så

kom så alle stridighederne med Rusland, som jo har en anden holdning til Abkhasien og Sydossetien, end OSCE og vi andre har.

Der er også et andet vigtigt emne, der har været nævnt her. Ikke mindst hr. Niels Helveg Petersen var inde på det og ja, hr. Jeppe Kofod, undskyld. Det drejer sig om Medvedevs forslag. Det er også omtalt, det er vel næsten det, der er omtalt mest udførligt i den her redegørelse for 2008. Der vil jeg sige, at vi naturligvis skal lytte til Medvedevs forslag; vi skal naturligvis også drøfte det med russerne. Jeg har personligt drøftet det også bilateralt selvfølgelig med den russiske udenrigsminister. Jeg mener også, det skal drøftes i NATO-Rusland Rådet, for vi skal lige være opmærksomme på, at vi jo ikke skal ramle ind i en situation, hvor OSCE, som Rusland ikke er så begejstret for, pludselig verfes ud, eller i en anden situation: at det transatlantiske pludselig brydes op. Derfor skal vi jo i forbindelse med Medvedevs forslag selvfølgelig drøfte det: Hvad er formålet med det? Hvorfor laver I det, og hvad er målet med det? Der kan være nogle bekymringer i Rusland, vi skal tage højde for, men det er muligt, vi kan tage højde for dem i andre konfigurationer.

Kl. 15:00

Så jeg tror ikke, at vi skal opfinde noget nyt OSCE, og jeg tror heller ikke, vi skal opfinde noget nyt magen til Ruslandrådet, men vi skal selvfølgelig, synes jeg, gå ind i, hvad bekymringen hos Rusland er og se, om vi kan få løst bekymringerne, uden at skulle opfinde nye institutioner. Hvis bekymringen kun er det, at man ikke bryder sig om OSCE's feltmissioner og valgobservationer, så er det jo ikke en bekymring, vi skal imødekomme; så er det en bekymring, som vi skal forklare faktisk er hele meningen med OSCE, at man har det, som hr. Kamal Qureshi kaldte den gensidige indblandingsmulighed.

Medvedevs forslag skal naturligvis indgå eller indgår i OSCE's arbejde, men det må ikke opheve OSCE. Jeg kan forstå, at hr. Kofod ønskede en mere kritisk tilgang i teksten til forslaget, men teksten her er jo bare en redegørelse, det er jo ikke nogen politisk stillingtagen. Der tages jo ikke politisk stilling. Det er en redegørelse for, hvad der er sket, fuldstændig nøgternt. Det er jo ikke nogen politisk rapport, der er lavet, som vi redegør for her i dag, det er en simpel redegørelse for, hvilket arbejde der er foretaget, og så kan man se det i temaer, og der er parlamentarikerne jo tværgående til stede. Så har de også deres eget